

[Kim Behnke]

er sådan en statslig enhedsenergisektor, og hvis planerne går i den retning, skal jeg gentage vores advarsel.

Spørgsmålet om internationaliseringen hænger selvfølgelig meget tæt sammen med udviklingen inden for EF, og det kan undre, at de partier og personer, der taler mest advarende imod EF, er de samme, som til enhver lejlighed priser og roser det nordiske samarbejde. Hvorfor kan et samarbejde mellem EF-landene ikke blive akkurat lige så frugtbart, som samarbejdet blandt de nordiske lande har været? Vi skal gerne indrømme, at det nordiske samarbejde har fungeret godt, bl.a. til Danmarks fordel, men hvorfor kan samarbejdet på EF-niveau ikke blive akkurat lige så frugtbart?

Vi hørte f.eks. hr. Poul Nielson tidligere advare imod, at man nu sådan skulle have lov til bare at købe strøm rundt omkring i EF, hvor man havde lyst til det, såkaldte tredjepartsadgange både til elnettet og til gasnettet. Det er vores opfattelse, at hvis store strømforbrugere i Danmark – om det så er Stålvalseværket, Aalborg Portland eller andre store strømforbrugere – kan have en økonomisk fordel af at købe en vis mængde megawatt fremstillet i Lyon eller andre steder i EF, så er det en samfundsøkonomisk fordel for os alle sammen, præcis lige som det er en fordel for os alle sammen, når industrien kan hjemkøbe råvarer, stål og andre ting så billigt som overhovedet muligt.

Men jeg forstår selvfølgelig godt bekymringen, for bekymringen findes jo hos de samme mennesker, som gerne vil have denne fuldstændig statslige styring af vores energisektor, og den mister man i det øjeblik, man giver kunderne disse frihedsgrader. Vi holder med kunderne, og kunderne skal have flest mulige frihedsgrader.

Så kunne jeg forstå på hr. Riishøj, at han nærmest opfattede eksport af el fra Danmark til de tidligere østeuropæiske lande som en kolonialisering af disse lande, og det kan jeg slet ikke få til at hænge sammen. Der har jo ikke været tale om nogen kolonialisering mellem Danmark, Norge og Sverige, fordi vi har kunnet købe billig strøm. Der er ikke tale om kolonialisering, når Danmark sælger naturgas til Sverige eller Tyskland. I det omfang, vi overlader det til de tidligere østeuropæiske lande selv at bestemme, om de ønsker at købe billig strøm i Danmark eller dyr strøm i Danmark,

om de ønsker at købe naturgas i Danmark eller hos Ruhrgas eller at købe gas produceret i SNG-landene, så er det deres egen afgørelse, og det har intet som helst med kolonialisering at gøre. Det er vrøvl og fantasier.

På det mere nære plan, som vi har talt om i den tidligere debat, nemlig spørgsmålet om vores varmforsyning herhjemme, skal jeg begrænse mig til at nævne det forslag, Fremskridtspartiet har til behandling i Folketinget, som går ud på, at vi også på det punkt holder med forbrugerne og giver forbrugerne retten til at vælge. Fjernvarme er efter vores mening et fremragende energimedie, og når det netop er et fremragende energimedie, hvorfor kan man så ikke lade forbrugerne selv afgøre, om de vil tilslutte sig den? Hvorfor skal man absolut tvinge folk til at aftage fjernvarme? Det kan vi ikke forstå, og derfor håber vi, at der en dag bliver flertal i Folketinget for at ændre den del af varmforsyningslovgivningen.

Det er rigtigt – som også hr. Riishøj nævnte – at vi har anmeldt en forespørgsel om efterforsknings- og produktionsaktiviteterne i Nordsøen. Det er muligt – og det håber vi da – at den debat også kommer til at dreje sig om det strandede rørsystem derude, men det er ikke kun det, vi ønsker at diskutere. Vi ønsker i det hele taget at diskutere udviklingen i Nordsøen i retning af større forsyningssikkerhed, større produktion, større efterforskningsaktivitet, fordi – og derom tror jeg alle partier i Folketinget er enige – det gælder om at få efterforsket og kortlagt mest muligt af Nordsøen, sådan at vi ved præcis, hvilke ressourcer vi har til rådighed.

Men lad mig også benytte denne debat til lige at slå fast, at vi er blandt dem, der ærgrer sig grundigt over, at DUC ikke fik sin tilladelse til at bygge det nye rør derude, ikke kun af hensyn til forsyningen, men også af hensyn til afprøvning af ny teknologi.

I det hele taget er det, når vi ser på naturgasområdet, vores ønske, at man får hele den sektor privatiseret, og derfor glæder det os, i modsætning til hr. Poul Nielson, at ministeren i sin slutbemærkning i redegørelsen omkring DONG og datterselskaberne åbner muligheden for, at der kan ske en privatisering. Vi ser frem til det. I det hele taget ser vi frem til en privatisering af den danske energisektor, og jeg skal i den forbindelse minde om de store